

Nyt, idet Dommen siger, at det „findes at maatte statuere, at han har været sig Klagenes Urigtighed bevidst, idet denne er saa indlysende, at hans Benægtelse af at have handlet imod bedre Vidende ikke kan tages for Gyldigt“. Dette er sandelig ikke vage eller ubestemte Udtryk; de ere saa deciderede som de kunne være.

Der har under Sagens Behandling været ytret, at det Botum, hvortil Folkethinget maatte komme i Dag, vilde blive en „inappellabel Kjendelse“. Forsaavidt Spørgsmaalet gjælder, om den Paagjældende i Kraft af Valget den 20de September 1872 skal indtage sit Sæde i Folkethinget eller ikke, er den Opfattelse rigtig, at vor Afstemning i Dag vil være en inappellabel Kjendelse; men jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at det samme Spørgsmaal kan vende tilbage endnu til dette Folkething, om saa skal være. Dersom dette Valg kasseres, og et nyt Valg udskrives i Odense Amts 4de Valgkreds, forhindrer Intet Valgerne i paany at stemme paa den samme Mand og atter at sende ham ind til dette Folkethings Godkjendelse. Der er endnu mindre Noget til Gynde for, at naar dette Thing har udløbet sin Tid, og et nyt er traadt i Stedet, at saa det samme Spørgsmaal kan komme til at foreligge et fremtidigt Thing. Det maa erindres, at den Afgjørelse, der nu træffes, gjælder kun dette ene Tilfælde og er kun inappellabel i den Forstand, medens det ingenlunde forholder sig saaledes, som om det derved for evige Tider var afgjort, at den Paagjældende ikke kunde sidde i Folkethinget. (S. N. Hansen: Det er Juristeri!). Nei, det er ikke Juristeri, men en Indbegaaen af den Paastand, at Kjendelsen her er inappellabel; det er den ikke, idet, som sagt, samme Spørgsmaal kan komme til at foreligge igjen. Jeg haaber ikke, at dette vil ske; jeg haaber, at den Afgjørelse, der maatte finde Sted i Dag, maa blive endelig afgjørende for Valgerne i Kredsen. Men fremfor Alt kommer det mig saare meget an paa, at den Afgjørelse, vi træffe i Dag, bliver endelig for os selv, og derfor er der et Spørgsmaal, jeg vilde tillade mig til den høitærede Formand, inden vi gaa til Afstemning. Den eneste Indstilling, der nu foreligger er: „Valget den 20de September 1872 af forhenværende Soletaxer S. S. Sager som Folkethingsmand for Odense Amts 4de Valgkreds godkjendes“. Hvis der nu fremkommer et Flertal for denne Indstilling, saa maa jo Sagen derved anses for at være definitivt afgjort, og saa er Valget godkjendt; men jeg ønsker i Forveien at høre den høitærede Formands Mening om, hvad Virkningen vil blive, dersom der ikke kommer et Flertal for denne Indstilling, eller hvis der kommer lige Stemmer for og imod. (Stemmer: „Det veed De jo meget godt!“). Nei, det veed jeg virkelig ikke, thi efter hvad der er passeret forrige Gang, maa jeg anse det for at være en Mulighed, dersom f. Ex. Stemmerne komme til at staa lige, da ingen

Beslutning erkjendes at være fattet. Vi have ikke kunnet diskutere Spørgsmaalet . . .

Formanden: Jeg vil hurtigt efterkomme det ærede Medlems Opfordring til mig. Jeg tror, at det vil spare nogen Tid, naar jeg strax svarer, at saafremt der skulde komme Stemmelighed for den eneste foreliggende Indstilling, saa vil selvfølgelig dens Ikke-Vedtagelse være ensbetydende med en Forkastelse. Det ærede Medlem har fremdes Ordet.

Ville: Jeg er meget tilfreds med at have faaet denne positive Erklæring. Jeg vilde kun ønske, at den høitærede Formand ikke var falden mig saa brat i Talen, da det ikke var noget Utilbørligt, jeg fremsatte, men kun en Forespørgsel, som jeg ønskede nærmere at motivere, saa at den høitærede Formand uden Skade kunde have ladet mig tale ud. Efter den Dplysning, jeg nu har faaet, veed jeg altsaa, at vi ikke ere udsatte for, at Sagen gaar videre, men at vi under alle Omstændigheder nu ville faae en Ende paa den. Det er i det Mindste eet tilfredsstillende Resultat, hvormed jeg gaar til Afstemningen.

Høgsbro: Maa jeg blot sige til det ærede Medlem for Solbæk (N. Hansen), at naar han har opfattet det Udtryk af mig ved den tidligere Behandling, at det var af politiske Grunde, jeg var imod dette Valgs Gyldighed, saaledes som om disse Grunde maatte søges i Hensynet til det politiske Parti, den Paagjældende hørte til, saa er dette saa meget mindre Tilfældet, som jeg ikke veed rettere, end at han hører til det samme politiske Parti som jeg.

Formanden: Vil det ærede Medlem ikke finde det hensigtsmæssigt at lade dette Punkt uberørt; jeg tror ikke, at det er hensigtsmæssigt eller nødvendigt at fremdrage det her.

Høgsbro: Jeg vil saa kun sige, at naar jeg har talt om politiske Grunde, har jeg kun ment de Grunde, jeg ogsaa har fremhævet i Dag, at vi nemlig ikke her skulde dømme om juridiske Forhold og efter juridiske Grunde; thi det har Højesteret gjort for os, men efter hvad vi skulde Valglovens Ord, om „en i den offentlige Mening vanværende Handling“. Dette Spørgsmaal maa afgjøres efter vort Kjendskab til Folkets sande Mening, efter hvad vi tro at skulde baade det danske Folk og det Thing, som det har valgt. Det var det i denne Henseende Bestemmende og intet Andet, jeg kaldte politiske Grunde.

Rjar: Jeg vil kun henvende et Spørgsmaal til en af de Herrer Jurister, og jeg vilde gerne have det besvaret, hvis nogen af dem vilde være saa venlig at gjøre det. Naar en Mand